

2806.

INSTITUT ZA ŠUMARSTVO I DRVNU INDUSTRIJU NRBIH SARAJEVO
FOREST RESEARCH INSTITUTE — INSTITUT DE RECHERCHES FORESTIERES
S A R A J E V O

KNJIGA III

SVESKA 4

MILAN KNEŽEVIĆ
i ing RATKO KNEŽEVIĆ

V U K

ŽIVOT, ŠTETNOST I TAMANJENJE

NAUČNO-POPULARNO IZDANJE

SARAJEVO — 1956

PREĐGOVOR REDAKCIJE

Ovu popularno-naučnu knjigu o vuku predaje Institut u javnost sa željom da korisno posluži što većem broju čitaoca. I sam autor je u zaključku knjige naveo: »...*ova knjiga ima praktičan zadatak, da na osnovu savremenih naučnih i stručnih dostignuća upozna našeg čovjeka s vukom, te da mu pokaže kako u našim prilikama i s našim mogućnostima treba loviti i uništavati ovu zvijer, a sa ciljem da bi se ona što prije istamanila.*«

Sigurno je da ima veliki broj ljudi, koje će interesirati ova knjiga: lovci raznih profesija, kojima je itekako stalo do toga, da se vuk iskorišteni, šumari, koji traže načina, kako treba postupiti, da se što uspješnije vodi borba protiv vuka i seljaci koji najveće štete trpe od te zvijeri. Svi će oni naći u ovoj knjizi mnogo objašnjenja na pitanja koja ih interesuju.

Sa velikim zadovoljstvom će čitati ovu knjigu i svaki građanin, koji kao turista posjećuje naše lijepe planine, pašnjake, šume i sela, jer će se preko ove knjige upoznati sa vukom, koga za sada još mogu sresti u prirodi kod nas, studentima šumarstva, pa i nekih drugih bioloških disciplina, sada stoji na raspolaganje materija, koju gotovo nigdje ne mogu naći ovako temeljito obrađenu.

Knjiga je pisana laganim stilom i na originalan način tako, da je pristupačna velikom broju čitaoca, a ne samo najužem krugu stručnjaka.

Autor ove knjige, kako je sam istakao u predgovoru, završio je započeto djelo svoga oca. On je taj rad završio za vrijeme službovanja u Institutu za šumarstvo i drvnu industriju NR Bosne i Hercegovine i to kao vanteamatski zadatak. Stoga je Institut smatrao opravdanim, da štampa djelo svoga saradnika, iako nije rezultat direktnog zaduženja. Rukopis knjige recenziran je bez bitnih primjedaba i ocjenjen je pozitivno.

Konačno treba naglasiti, da su za štampanje ove knjige već odavno bile zainteresovane naše šumarske ustanove — direkcije šuma. Stoga su one osigurale finansijska sredstva u budžetu Instituta za 1956 god. Na taj način je omogućeno štampanje ove opsežne knjige, koja se sada predaje javnosti sa željom da korisno posluži i pomogne uspješnom rješenju »vuci-čijeg pitanja« kod nas i svugdje ondje, gdje je ono još aktuelno.

Institut je ovu knjigu predao u štampu početkom mjeseca decembra 1956 godine. Autor i tada još intenzivno učestvuje na rješavanju svih pitanja tehničke opreme ove knjige ali 12 aprila 1957 iznenada umire ne očekavši da mu knjiga još za života izade iz štampe. Poslije njegove smrti redakcija se je trudila da se štampanje knjige u svemu završi po intencijama pisca u želji da njegovo djelo ostane u našoj stručnoj literaturi kao dostojna i trajna uspomena na rano preminulog autora.

REDAKCIJA

PREDGOVOR PISCA

S obzirom na to da je pretežan dio ove knjige napisao moj otac, koji je umro još 1944 godine, a da sam je ja mnogo kasnije završio, dao joj konačnu redakciju i da se ona tek sada objavljuje, to smatram da bi ovi momenti, bez objašnjenja koja ću dati u daljem izlaganju, mogli stvoriti kod čitaoca izvjesnu zabunu i nerazumjevanje. Tim više što je i sama knjiga pisana, sa izvjesnim prekidima, u dužem vremenskom razdoblju, tj. u vremenu od 1940 do 1953 g. U tim burnim i sudbonosnim godinama tok života je neobičnom snagom i brzinom mijenjao naše državne, društveno-političke, a donekle i ekonomske prilike.

Razumljivo je da je to sve skupa, na određeni način, našlo svog odraza i u sadržaju ove knjige, čija se problematika i bez toga odvija i rješava u vrlo složenom i promjenljivom periodu našeg nacionalnog života — u vremenu od propasti turskog feudalnog sistema, pa sve do radanja novog jugoslavenskog socijalističkog sistema na području Bosne i Hercegovine.

Zbog toga smatram da je potrebno da čitaoca na prvom mjestu upoznam sa prilikama i uslovima u kojima je ovu knjigu pisao moj otac i da mu dam potrebne podatke o onome što sam zatekao u njegovom rukopisu, kao i o tome kako sam ga ja završio.

Moj se otac bavio lovom sa najvećom strašću od rane mladosti pa sve do dana smrti. Možda se i zbog toga kod većine ljudi koji su ga poznavali uvriježilo mišljenje, a i danas o njemu takvo mišljenje vlada, da je on bio lovački stručnjak i lovac koji se i po svojoj službenoj dužnosti bavio lovstvom i lovom. Ustvari, to je netačno, jer je on najveći dio svog službovanja proveo u šumarskoj upravnoj službi, a posebno u radu na eksploataciji šuma i na industrijskoj preradi drveta, dok se, uglavnom, samo uzgredno ili po svojoj ličnoj pasiji mogao baviti lovstvom i lovom. A u jedinom periodu njegovog života u kome se on po svojoj titularnoj dužnosti trebao baviti pitanjima lovstva i ribarstva, tj. u vremenu od 1925 do 1935 godine, kada je bio postavljen za referenta za lov i ribolov Direkcije šuma u Sarajevu, on je sistematski opterećivan i drugim dužnostima, tako da je pred kraj te službe ujedno